

encara que sóc inexpert, considero difícil presentar un vehicle més esplèndid i luxós.

Durant aquesta època s'han fet millores contínues a la casa, acondicionant-la al confort i vida actuals, treient tot el profit possible d'aquestes cases que foren construïdes sense pensar molt en el benestar que avui tothom exigeix. La cuina és magnífica, el celler és un saló acollidor, el trull ha desaparegut cedint al garatge.

No crec equivocar-me en suposar que tots els Barbany, cognom tan corrent a Sta. Eulàlia i al Vallès, tinguin l'origen en aquesta casa. Les seves múltiples activitats han fet que fos sempre casa oberta, entroncada i relacionada amb les activitats del poble i que s'estengués per ell, encara que s'oblidin ja els llaços de parentiu.

Darrerament, ha cedit a urbanització la zona alta de la finca, la urbanització Mallorca, valoritzant terres d'un valor agrícola actual molt limitat i contribuint a donar el lluïment que Sta. Eulàlia va adquirint, facilitant un plaer als ciutadans i donant vida al poble en general.

Aquestes, i altres moltes impressions que segurament oblido, són el final de l'entrevista amb els Srs. Barbany, mentre seguim de nou la gran sala d'entrada i admiro uns bananers, que arriben al sostre, plantats en testos que semblen desproporcionats per petits i que són una ornamentació més d'aquesta Casa que passa aquests dies esperant el retorn dels nou casats.

A tots el nostre agraïment per la seva col·laboració.

Josep Claret i Bargalló

Finestral de pedra esculpida, a la Casa Vella.

(Foto Patrici Valls)